

Työ- ja elinkeinoministeriö

kirjaamo.tem@gov.fi

Viite

Lausuntopyyntönne luonnoksesta hallituksen esitykseksi kaivoslaiksi
Lausuntopyynnön diaarinumero: VN/12316/2019

Määräaika

12.4.2022

Asia

Lausunto luonnoksesta hallituksen esitykseksi kaivoslaiksi

Lausunnon antaja

Suomen luonnonsuojeluliiton Lapin piiri ry.

Sari Hänninen
puheenjohtaja

Mika Flöjt
toiminnanjohtaja

Suomen luonnonsuojeluliiton Lapin piiri ry:n lausunto luonnoksesta hallituksen esitykseksi kaivoslaiksi

Lausunto lakiehdotuksen tavoitteista suhteessa hallitusohjelman tavoitteisiin

Hallitusohjelmassa on sovittu, että kaivoslainsäädäntö uudistetaan.

Suomen luonnonsuojeluliiton Lapin piiri lausuu, että luonnonsuojelujärjestön käsityksen mukaan edellä kuvattu hallitusohjelman kirjaus tarkoittaa **kaivoslain perusteellista uudistamista** eikä suinkaan pienen pintaremontin kaltaisia näennäispaikkauksia, jollaiselta TEM:in valmisteleva luonnos hallituksen esitykseksi kaivoslaiksi vaikuttaa.

SLL Lapin tulkinnan mukaan hallitusohjelmassa täsmennetään kaivoslain uudistuksen lähtökohtana olevan:

- **ympäristönsuojelun tason parantaminen**
 - Tämä tavoite ei nyt esitetyn luonnoksen perusteella toteudu

- **kaivosten toimintaedellytysten varmistaminen sekä paikallisen hyväksyttävyyden ja vaikuttamismahdollisuuksien parantaminen**
 - Tämä tavoite ei nyt esitetyn luonnoksen perusteella toteudu.
 - Vaikuttaa siltä, ettei lainsäädäntöä valmistelevalle ministeriölle TEM luonnosta valmistellessaan ole edes pyrkinyt toteuttamaan tätä hallitusohjelman tavoitetta.
 - Tämä hallitusohjelman tavoite voisi toteutua vain lakiehdotukseen ja lakiin erikseen kirjatulla yksityiskohtaisilla velvoitteilla eri **osapuolien intressien tasapuolisesta ja luotettavasta selvittämisestä** kaivoslain 1 §:n tavoitekuvauksen toteuttamiseksi lain käytännön soveltamismenettelyissä.
 - Kyseinen **intressivertailu** on määritettävä perusedellytykseksi luvan myöntämisedellytysten täyttymisen osoittamiseksi, ja laissa on säädettävä, että lupa voidaan myöntää vain, mikäli luotettavien **intressivertailujen perusteella on osoitettavissa toiminnasta aiheutuvan merkittävästi enemmän hyötyä kuin haittaa**. Vertailussa tulee ottaa huomioon myös hankkeen vaikutukset yleiseen ja yksityiseen etuun, alueen muihin kehittämismahdollisuuksiin ja ympäristöperusoikeuteen, huomioiden erityisesti vaikutukset vesistöihin sekä luonnonsuojeluarvoille ja luonnon monimuotoisuuteen.
 - Konkreettisen intressivertailuehdotuksen puuttuminen lainvalmistelun luonnosehdotuksesta on samalla osoitus siitä,
 - ettei luonnoksessa veloiteta lupahakijaa selvittämään lupahakemuksessaan hankkeeseen sisältyviä haitallisia mineraaleja ja niistä aiheutuvia ympäristö-, vesistö-, ilma- ja luontovaikutuksia sekä haittoja yleiselle ja yksityiselle edulle.
 - Tämä on konkreettinen ja kaivoslain legitimizeettiä uhkaava ongelma, koska nykyisessäkin kaivoslaissa veloitetaan antamaan ”yleisen ja yksityisen edun turvaamiseksi tarpeelliset määräykset”, joskaan sitä veloitetta ei tosiasiallisesti ole toteutettu.
 - TEM:in nyt esittämä luonnos ei korjaa tätä nykyisen kaivoslain perusvirhettä.

- **Intressivertailun sisällyttämistä kaivoslain uudistamiseen velvoitti myös talousvaliokunta lausunnossaan kaivoslain uudistamisesta**, mutta TEM ei ole kuitenkaan valmistellut ehdotusta intressivertailun sisällyttämiseksi kaivoslakiin.
- Luonnoksessa puhutaan paikallisen vaikuttamismahdollisuuden lisäämisestä, mutta sen toteutuminen on tosiasiallisesti erityisesti kiinni siitä, onko suunnitellun hankkeen **aikaisista alkuvaiheista alkaen paikallisella kunnalla, asukkailla ja osallisyhteisöillä todellinen vaikutusmahdollisuus vaikuttaa intressivertailun toteutuksen ja sen johtopäätöksiin tasavertaisen osapuolen luontoisesti.**
 - Tätä paikallista vaikuttamismahdollisuutta ei TEM:in luonnoksessa ole riittävästi edistetty, minkä vuoksi TEM:in julkisuuteen esittämät puheet vaikuttamismahdollisuuksien lisäämisestä jäävät tyhjäksi puheeksi.
- Asianosaisten oikeusturvan lisäämiseksi tulee kaivoslaissa selkeyttää säädöksiä siitä, **että perustuslaki säättää peruseriaatteet asianosaisten kuulemisesta, joka perustuslain termi tarkoittaa tarpeellisten lausuntojen hankkimista asianosaiselta eikä pelkästään vireillä olevan hankkeen tiedottamisen menettelyä kaivoslaissa erikseen säädetyllä tavalla. Tätä epäkohtaa ei TEM:in luonnosehdotuksessa esitetä korjattavaksi.**
- Kaivoslaissa on uudistettava soveltamismenettelyt lausuntopyyntömenettelyksi siten, että lupahakemusten ilmoitusmenettely todella tarkoittaisi lausuntopyyntömenettelyä asianosaisille, osallisyhteisöille ja lausunnonantajaviranomaisille eikä vain lupanhakijan (puutteellisten) lupahakemusten kuuluttamista.

Edellä kuvattuihin nyt esitetyn luonnosehdotuksen puutteisiin viitaten lausumme painokkaasti, ettei esitetty TEM:in valmisteleva luonnosehdotus toteuta riittäväällä tavalla hallitusohjelman tavoitteita, minkä vuoksi syntyy vaikutelma kuin valmisteleva ministeriö ei edes olisi halunnut edistää hallitusohjelman toteutumista. Tästä aiheutuu epäluottamusta lain valmisteluprosesseihin ja siten myös valtion toimintaan.

Vastaukset lausuntopyynnössä esitettyihin yksilöityihin kysymyksiin

Viitaten edellä lausuttuun vastaamme lausuntopyynnössä esitettyihin kysymyksiin yleisesti, että ne ja niiden perustelut osaltaan vahvistavat edellä kuvattua, siis ettei TEM ole valmistellut todellista kaivoslain uudistamista, vaan esitetyt kysymyksetkin kohdistuvat muuhun kuin todelliseen kaivoslain uudistamiseen hallitusohjelman mukaisesti.

Kysymys 1. Varausjärjestelmään esitetään seuraavia muutoksia:

- alueellisia rajauksia,
- hehtaariperusteinen varausmaksu
- varausajan lyhentäminen
- varauspäätöksen sisällön tarkentaminen
- varaajan velvollisuus tiedottaa varausilmoituksen jättämisestä.
- Mitä hyötyjä näet esitetyissä muutoksissa? Mitä muita muutoksia ehdotat ja miksi?

Nykyisen kaivoslain varausjärjestelmä on täysin perustuslain yhdenvertaisuuslainsäädännön ja kaivoslain 1 §:n tavoiteperiaatteen vastainen, koska:

- varausjärjestelmä on vain kaivosyhtiön eduksi luotu etuoikeuden hankkimismenetelmä pelkkään ilmoitusmenettelyyn perustuen, jo ennen varsinaisen malminetsintälupahakemuksen jättämistä. Malminetsintälupahakemusvaiheessa asianosalla on lausumismahdollisuus lupahakemukseen, varausmenettelyssä ei.
- ongelma johtuu kieroutuneesta kaivoslain tulkinnasta, kuin varausilmoitusmenettelyssä olisivat asianosaisia vain varausilmoituksen tekijä ja mahdolliset muut kilpailevat kaivosyhtiöt. Tällaiset paikallisten ihmisten ja osallisten oikeusturvaa loukkaavat tulkinnat on korjattava.

TEM:in esittämä luonnos varausjärjestelmän muutoksista on silmänlumetta: se ei korjaa varausjärjestelmällä aikaansaatuja perustuslain loukkausta, jossa kaivosyhtiö saa etuoikeuden selvittää alueeseen kohdistuvia hankemahdollisuuksia ilman että alueen kunta, kiinteistönomistajat, asianosaiset, osallisyhteisöt tai yleistä etua turvaavat viranomaiset voisivat lausua kantaansa "varausilmoitus"hankeeseen.

SLL Lappi vaatii, että "varausjärjestelmä" on purettava kaivoslaista.
Sen purkaminen ei aiheuta minkäänlaista oikeudenmenetystä kaivosyhtiöille, koska lainmukaisen malminetsintäluvan jättämisellä syntyy joka tapauksessa varsinainen kaivoslain tarkoittama etuoikeus hakemuksen ensimmäisenä jättäneelle kaivosyhtiölle ("löytäjälle"), mutta siinä vaiheessa myös muille asianosaisille syntyy oikeus lausua hakemukseen kantansa.

Kysymys 2. Onko keskeisten lakien soveltamisalojen rajat selvät: kaivoslaki, ympäristönsuojelulaki, luonnonsuojelulaki? Jos ei, miten tätä sääntelykokonaisuutta voisi mielestäsi selkeyttää?

Vuoden 2011 kaivoslain 3 §:ssä säädetään noita ja muitakin lakeja otettavan huomioon kaivoslain mukaisissa lupamenettelyissä. Mutta koska kaivoslaissa ei ole annettu yksityiskohtaisia soveltamisohjeita kyseisten muiden lakien huomioonottamisesta, ovat kaivosyhtiöt ja kaivoslain mukainen hallintoviranomainen Tukes jättäneet niiden lakien velvoitteet suurelta osin huomiotta kaivoslain mukaisissa lupaprosesseissa. Oikeuskäytäntöä on kertynyt vasta valitusprosessien kautta saatujen lainsoveltamisohjeiden kautta.

Periaatteessa KL 3 §:ssä on lait lueteltu, mutta luettelo ei ole saanut aikaan riittävää oikeuskäytäntöä. Hallintoviranomainen Tukes ei ole hallintolain velvoittamalla tavalla hankkinut lupaprosessien yhteydessä selvityksiä KL 3 §:ssä lueteltujen muiden lakien velvoitteiden soveltamisesta kaivoslainmukaisen hankkeen yhteydessä.

Koska kaivosyhtiöiden hankkeet käynnistyvät kuitenkin tosiasiallisesti kaivoslain mukaisen lupahakemuksen ensin jättämisellä (vaikkei lupien jättämisjärjestystä tai käsittelyjärjestystä ole säädetty), on kansalaisten ja yleisen ympäristöetuuden turvaamisen kannalta oleellista, että kaivoslakiin säädetään kaivosyhtiöitä ja hallintoviranomainen Tukesia selkeästi velvoittavat oikeusohjeet muiden lakien velvoitteiden selvittämisestä jo lupahakemukseen liitettynä.

Nykyäänkin kaivoslaissa velvoitetaan lupahakemuksessa esittämään (KL 34 §) lupaharkinnan kannalta tarpeellinen ja luotettava selvitys mm. toiminnan ympäristö- ja muista vaikutuksista ottaen huomioon suunniteltujen toimenpiteiden laatu ja laajuus.

Mutta koska kyseisen kohdan soveltamiseksi ei ole annettu lain perusteluissa tarkempia oikeus- tai soveltamisohjeita, ei hallintoviranomainen Tukes ole velvoittanut luvanhakijoita esittämään

lupahakemuksessaan selvityksiä haettavan toiminnan *ympäristö- ja muista vaikutuksista ottaen huomioon suunniteltujen toimenpiteiden laatu ja laajuus* luvan myöntämisedellytysten täyttymisen osoittamiseksi.

Kyse on termistä *lupaharkinnan kannalta tarpeelliset ja luotettavat selvitykset* ja lain perusteluissa tarpeellisista soveltamisohjeista kyseisen asian toteuttamiseksi lupahakemuksissa, lupahakemuksen hyväksymismenettelyssä, lupahakemusten lausuntopyyntömenettelyissä, lupaharkinnassa ja lupapäätöksissä.

Tähän lupaharkinnan kannalta tarpeelliset ja luotettavat selvitykset - käsitteeseen liittyvät EU-lainsäädäntö, ympäristödirektiivi, vesipuitedirektiivi, luontodirektiivi ja luonnon monimuotoisuuden suojelusopimukset, jotka velvoittavat toimivaltaista hallintoviranomaista (Tukes) vaatimaan luvanhakijalta direktiivien ja kansallisen lainsäädännön velvoittamat selvitykset. Tukes ei ole niin toiminut. Tämä kohta on oleellinen lainsäädännön epäkohta, joka on korjattava.

Kun kaivoslain toimivuutta valvova ministeriö nyt kysyy, miten tätä sääntelykokonaisuutta voisi selkeyttää, niin vastaamme:

Kaivoslakiin tulee antaa yksityiskohtaiset oikeusohjeet kansallisen lainsäädännön ja direktiivien velvoitteiden noudattamiseksi.

Nyt ministeriö on sallinut kaivosviranomaisen Tukesin toimivan edelleenkin kuin vanhan, vuoden 1965 kaivoslain periaatteiden mukaisesti: tuolloin kaivosyhtiöiden ja KTM:n tarvitsi noudattaa vain kaivoslain säädöksiä, jotka oli laadittu vain kaivostoiminnan edistämiseksi.

Kysymys 3. Onko sinulla kokemuksia malminetsinnän aiheuttamista konkreettisista haitoista itsellesi, omaisuudellesi, harjoittamallesi elinkeinolle tai muutoin? Kerro niistä. Olisiko haitat voitu ehkäistä lupaehdoilla? Millaisilla?

SLL Lapin toimialueella Lapissa on sängen paljon kokemuksia malminetsinnän aiheuttamista konkreettisista haitoista, onhan kaivosala kuin tungeksien tänne tunkeutunut.

1. Malminetsintähankkeet jatkuvat kunnan aluekehitystavoitteiden, kiinteistönomistajien, asianosaisten haitankärsijöiden, osallisyhteisöjen sekä yleistä etua turvaavien viranomaisten kannalta **ikuisuuksien (useiden vuosikymmenten ajan)**, vaikka TEM julkisuuteen luo kuvaa, kuin malminetsintähankkeet olisi rajattu vain 15 vuoteen.

Ikuisuuteen jatkuvaksi haitaksi malminetsintähankkeet saadaan (nykyisen lain mukaan) muuttamalla kaivosyhtiön nimi, siirtämällä oikeus toiselle yhtiölle tai tekemällä samaan lupa-alueeseen uusi hakemus ennen kuin entinen hanke päättyy.

Noista menettelyistä aiheutuu konkreettista, todella ikuisuudelta vaikuttavaa haittaa esimerkiksi siitä johtuen, ettei hankkeen jälkihoitosuunnitelmia Tukesin tulkinnan mukaan tarvitse edes laatia.

2. Kaivosyhtiöt tai GTK eivät valtaus- ja malminetsintälupahakemuksissaan ole selvittäneet kairauksien kohteena olevan kallioperän haitallisia mineraaleja (eikä hallintoviranomainen Tukes ole velvoittanut niitä ja niiden vaikutuksia lupahakemuksissa selvittämään), eikä Tukes ole myöskään lupapäätöksissä antanut määräyksiä kaivannaisjätteiden, kairausjäteveden eikä edes kairausreivistä nousevien pohjavesien ympäristö-, vesistö- tai vesiekologiaominaisuuksien selvittämisestä ja haittojen estämisestä selvityksiin perustuen.

Kaivoslain mukainen hallintoviranomainen Tukes on ottanut menettelytavakseen väittää lupapäätöksessä ilman perusteluja ja totuuden vastaisesti, ettei lupapäätöksessä hyväksytyillä menetelmillä (kairaus) muodostu kaivannaisjätettä eikä haitallista kairausjätevettä.

Näin siitä huolimatta, ettei se ole edes selvittänyt, millaisia haitallisia mineraaleja hankkeeseen sisältyy. Tukes ei myöskään velvoita kaivosyhtiötä selvittämään, millaisia kairausapuaineita se käyttää ja mitä vaikutuksia niillä on vesiekologiaan.

Haitallisten mineraalien osalta on syytä huomata, että Tukesilla on ainoana viranomaisena käytettävissään tiedot kyseisenkin lupapäätöksensä kohteena olevan alueen kallioperästä haitallisine mineraaleineen, mutta se ei esitä edes niitä tietojaan hankkeesta tekemissään lausuntopyyntöasiakirjoissa. Tästä oleellisen tiedon pimittämisestä aiheutuu asianosaisille konkreettinen haitta.

Vielä konkreettisempi haitta aiheutuu, koska malminetsinnän kairausputkista voi aiheutua ympäristölle haitallisen veden purkautumista. Tällainen konkreettinen haitta on jo usean vuosikymmenen ajan ollut Kuusamon Kouervaarassa, missä pulppuaa vanhoista kairausputkista uraanilla saastunutta vettä ympäristöön. Kyseiset kairausputket on GTK jättänyt uraanin etsintätutkimuksissaan 1980-luvun alussa. Tukes ei ole ryhtynyt kaivoslain mukaisena valvontaviranomaisena toimenpiteisiin asian suhteen. Nyt kairausvesien purosedimenttien ympäristöturvallisuus on ELY-

keskuksen selvitettävänä paikallisen yhdistyksen hallintopakkoehakemuksen johdosta. Viranomaiset eivät oma-aloitteisesti valvontavastuitaan toteuta.

Konkreettinen haitta malminetsintäkairauksista aiheutuu myös maahan jäävistä kairausputkista. Niitä jää useita vuosikymmeniä jatkuneiden kairausten jäljiltä laajan lupahakemusalueen maaperään sadoittain – tämä on Lapissa yleistä. Kaikkien muiden alojen lupamääräyksissä maahan jäävät, maaperää pilaavat ja ruostuvat rautaesineet määrätään kerättäväksi pois, mutta kaivoslain tulkinnaksi on mitä ilmeisimmin muotoutunut, ettei kaivosyhtiön alueelta poistuessaan tarvitse kairausputkia poistaa. Tällaiseksi maaperää pilaavaksi menettelyksi on malminetsinnän luvitus ja valvonta valitettavasti muotoutunut. Se tulee korjata uudessa laissa.

Konkreettinen oikeusturvaloukkaus aiheutuu myös siitä kaivosyhtiön (Tukesin hyväksymästä) tulkinnasta, että malminetsintäkairauksia saisi tehdä ”maanomistajan luvalla”. Tällainen on selkeästi kaivoslain 7 §:n perusteluissa kielletty, mutta Tukes edistää virheellistä tulkintaa.

Viitaten jo edellä lausuttuun huomautamme, etteivät kairaukset ole vesistövaikutuksiltaan haitattomia ja että vedet väistämättä valuvat myös naapurikiinteistöjen alueelle. Mutta kaivoslain alainen valvonta- ja hallintoviranomainen ei ole velvoittanut hakemaan kaivosviranomaiselta virallisia malminetsintälupia tiedossaan oleviin ”maanomistajan luvalla” tapahtuviin kairauksiin, jotta naapurikiinteistöjen naapurisuuhdelainsäädännön mukaiset oikeudet sekä laajemminkin yleiset ja yksityiset etuudet tulisivat lupamääräyksillä turvatuiksi ja mahdollisiksi valvoa viranomaisten toimesta.

SLL Lappi lausuu vaatimuksenaan, että edellä kuvattujen esimerkkien johdosta ministeriön on ryhdyttävä viivytyksettömiin ja huolellisiin toimiin kaivoslain uudistamiseksi siten, että edellä kuvatut kaivoslain epäkohdat korjataan jo tämän vaalikauden aikana eikä korjaamisia siirretä hamaan tulevaisuuteen.

Kysymys 4. Kaivoshankkeet ja niiden vaikutukset eivät aina rajaudu yhden kunnan alueelle. Nykyisin kaivoksen maankäyttö on voitu ratkaista myös maakuntakaavalla, mutta jatkossa edellytettäisiin kuntatason kaavaa, millä vahvistetaan kunnan päätösvaltaa asiassa. Mitä vaikutuksia näet nyt esitetyillä muutoksilla olevan kaavoitukseen? Mitä ratkaisuja näet kuntarajat ylittävien vaikutusten huomioimiseksi?

Vastoin ministeriön väittämää ei maakuntakaavan yleisluontoisella säädöksellä ole ratkaistu kaivoksen tai kaivosalueen maankäyttöä, vaan

siihen on tarvittu nykyäänkin erillinen, yksityiskohtaisempi kaavoitusmenettely.

Kaivoslakiin on selkeästi säädettävä, että kunta alueen yleiskaavatasoisessa kaavasuunnittelussaan voi kunnan elinkeinojen yhteensovittamiseksi kaavamääräyksillä velvoittavasti määritellä, että jollekin alueelle kaivostoiminta ei sovi.

Ministeriön kysymys kaivoshankkeiden laaja-alaisista vaikutuksista on tärkeä. Se ei ratkea vain kaavoituskysymyksiä tarkastelemalla. Oleellinen, laajalle ulottuva vaikutus on kaivoshankkeiden jätevedet, joita ei kaivoslaissa edes veloiteta puhdistettavaksi sellaisiksi, että jätevesi täyttäisi vesiputedirektiivin veloitteet. Kaivosalalle on muodostunut yleiseksi tavaksi välttää todellinen jäte- ja suotovesien teollisen mittakaavan puhdistuslaitosten rakentaminen rakentamalla useiden kymmenien kilometrien pituisia "purkuputkia" jätevesien johtamiseksi johonkin jokeen tai järveen, jotta jätevedet **laimentuisivat** suureen vesimäärään. Noilla ratkaisuilla ei vähennetä vesistöön johdettavaa jätevesimäärää, vaan levitetään jätettä entistä suuremmalle alueelle.

Kysymys 5. Kaivoksiin liittyy kaksi erillistä vakuutta, kaivosvakuus ja jätevakuus. Kaivoslaissa säädetään kaivosvakuudesta, jota esityksellä täsmennettäisiin. Kaivosvakuuden tulisi kattaa kaivosten sulkemistoimet, kuten rakennusten, rakennelmien, tiestön ja sähköverkon purkaminen, mikäli kaivostoiminnan harjoittaja on varaton. Lisäksi kaivosvakuutta esitettäisiin laajennettavaksi poikkeavien tilanteiden turvallisuustoimenpiteisiin ja maanomistajakorvauksiin. Jätevakuudesta säädetään ympäristönsuojelulaissa ja lisäksi ympäristöministeriössä kehitetään ympäristövahinkojen toissijaisia vastuujärjestelmiä. Näetkö vakuussäätelyn kattavana vai onko vielä jokin ilmeinen aukko ja mitä se koskee?

Viittaamme edellä lausumaamme kaivosten purkuputkien levittämistä jätevesipäästöistä. Ne jäävät kummankin vakuuslajin ulkopuolelle, mikä yleiselle ympäristöetuudelle aiheutuva haitta on tältä osin vakuussäädöstä korjattava.

Keskeisiä ongelmia ovat kaivoslain alaisten hankkeiden vaikutukset alueen kiinteistöjen arvoon, haitalliset, laajalle leviävät vesistövaikutukset ja vaikutukset luonnolle ja luonnon monimuotoisuudelle.

Noita haittoja eivät kaivoslain alaiset vakuudet eivätkä ympäristönsuojelulain alaiset vakuudet korvaa. Tämä on sellainen ilmeinen aukko, joka on korjattava kaivosalan yhteiskunnallisen hyväksyttävyyden saamiseksi.

Kysymys 6. Esitysluonnoksessa ehdotetaan lupamääräyksiä saamelaisten perinteisille elinkeinoille aiheutuvien haittojen vähentämiseksi (51, 52 ja 54 §). Miten arvioit esitettyjen muutosten vaikutusta?

- ottaen huomioon saamelaisten oikeudet alkuperäiskansana ylläpitää ja kehittää omaa kieltään, kulttuuriaan ja perinteisiä elinkeinojaan
- ottaen huomioon muut elinkeinot, kuten matkailun ja porotalouden

Luonnoksessa ehdotetaan poronhoitolain velvoitteita huomioitavan vain saamelaisten kotiseutualueen sekä erityisen poronhoitoalueen alueilla. Kyseessä on oleellinen perustuslain vastainen tulkinta, koska poronhoitolaki koskettaa myös ns. muuta poronhoitolakia ja kaivoslain 3 §:ssä mainitaan, että poronhoitolaki on huomioitava. Mutta sitä ei ole huomioitu muun poronhoitoalueen alueella eikä TEM esitä uudessa luonnoksessakaan poronhoitolakia huomioonotettavaksi muun poronhoitoalueen alueella.

Lausumme, että myös ministeriön on kaivoslain valmistelussaan otettava poronhoitolaki kokonaisuudessaan huomioon alueen poronhoitoelinkeinon oikeuksien turvaamiseksi kaivoslaissa.

Rovaniemellä 12.4.2022

Suomen luonnonsuojeluliiton Lapin piiri ry.

Sari Hänninen
puheenjohtaja

Mika Flöjt
toiminnanjohtaja

yhteyshenkilö asiassa

Mika Flöjt
Suomen luonnonsuojeluliiton Lapin piiri ry:n toiminnanjohtaja
+358 40 823 2443
Piirin sähköposti: lappi@sll.fi tai lappinpiiri@gmail.com

Suomen luonnonsuojeluliiton Lapin piiri ry
Rovakatu 23, huone 219
96100 Rovaniemi